

Ivan Posavec

Lice obasjano mjesecom / Face lit by moonlight

C.V.U. Batana, Rovinj

Ivan Posavec

Lice obasjano mjesečinom / Face lit by moonlight

Gustoća svjetlosti ili mraka, slatkoća nestajanja. Čime se mjeri vidljivost? Nautičkim miljama?

Sekvenca, niz kronološki poredanih slika trebao bi asocirati neku promjenu u vremenu i prostoru. U Posavčevoj sekveci imenovanoj Lice obasjano mjesecom niz snimaka ne podrazumijeva razvoj. Nizanje istog prizora utopljenog u neprozirnoj noći i obasjanog mjesecom kontinuirano potvrđuje stanje bez akcije.

Posavec kaže da je snimao lebdjenje i pad jednog komada selotejpa. Pokretan strujom zraka malih noćnih zapuha, lepetao je i Posavec te bi volio da se na izložbi uz 20 low key fotografija pojavi i taj diskretni noćni lepet kao zvuk u prostoru. Simbolično lamatanje i zamiranje.

Mene fascinira gustoća mraka. Sekvenca bez vremena! Iako bi snimljenom nizu sličica dimenzija vremena trebala biti esencijalna, ovdje je zapravo nema. Njezino je značenje, čak i s pokretom trake selotejpa kao jedinom mijenom na slici, umanjeno i poništeno.

Čitljiv vektorski slijed vremena pretvorit će jedan niz sličica u sekvencu! No ovoga puta kod Posavca vrijeme je kružno, zatvoreno samo u sebe, bez izlaza. Postavljeno tako kružno ono, vjerojatno, gubi smisao koji mu pridaje zapadna civilizacija. Izostao je razvoj! Izostajanje razlikovnog elementa najbolji je način da se uputi na ono nešto drugo, da se kaže kako se u ovoj sekvenci ne radi o događaju. A što je onda snimljeno ovim slijedom fotografija?

U tekstu o polaroidima Davora Sanvicentija Prije svitanja napisala sam nedavno, da budući da mi ljudi možemo razmišljati samo o onome što ima granice a o bezgraničnom u pravilu ne umijemo misliti, možda nam smrt treba kako bismo shvatili da smo živi. Palo mi je napamet da je jedna druga dvadesetak godina starija Posavčeva

Density of light or darkness, the sweetness of disappearing. How does one measure visibility? With nautical miles?

A sequence, arrow of chronologically lined photographs should suggest a certain change in time and space. In Posavec's sequence entitled A Face Lit by Moonlight a row of shots does not presume a development. Lining the same image immersed in an opaque night and lit by moonlight continually affirms a state without action.

Posavec says that he was shooting the gliding and falling of a piece of Sellotape. It floated powered by a gust of tiny streams of night air and Posavec would love for this discreet night flutter to appear as a noise in the exhibition space along with his 20 low key photographs. A symbolic flutter and abating.

I have been fascinated by the density of darkness. A timeless sequence! Although the dimension of time should be essential to a succession of small images, here it doesn't exist. Its significance, even with the movement of the strip of Sellotape as the only change in the picture, has been diminished and annulled.

A comprehensible vectorial time flow will transform a line of images into a sequence! However, on this occasion for Posavec time is circular, fenced in, without an exit. Set in this circular way, it, probably, loses the meaning given to it by the Western civilization. Progress failed to appear! Failure of the differentiating element to appear is the best way of pointing to something else, to show that this sequence is not about an event. What, then, has been shot in these photographic sequences?

Writing recently about Davor Sanvicenti's Polaroids, Before Dawn, I wrote that, because we humans can only consider things that have borders, while, as a rule, we are incapable of thinking about

sekvenca nosila naslov Vrapčev krug kao da upravo simbolizira to, kasnije pronađeno, kružno kretanje vremena. Prefigurirano znanje. Što bi bilo zajedničko mjesto tih dviju sekvenci?

Ja znam da su obje sekvence snimljene u Dužici, Posavčevom rodnom selu nedaleko Zagreba. Mnogo je on toga tamo snimio pa to zaista ne mora biti relevantan razlikovni faktor. Ili ipak taj kružni slijed vremena, to mjesto događanja, taj sekvencijalan pogled upućuje na nešto srodno, na nešto tek posredno uhvatljivo, a prisutno? Na Vrapčevom krugu, na šest fotografija odmotavaju se tri paralelna različito usmjerena gibanja: žena koja hoda putom, djevojčica koja pravi zvijezdu i vrabac koji leti u krug. Razmišljanje o multidimenzionalnom prostoru Vrapčevog kruga opisanom kretanjima ističe drugovrsnost sekvence Lice obasjano mjesecom koja sada stoji pred nama. Uspoređena s Vrapcem ona je gotovo dvodimenzionalna, vremenski plošna i utišana. Snimljena je gustoća noći. Mjesčina je tu samo kako bi mrak učinila vidljivim. Gustim i sjajnim.

Prizor je svečan. Teatralan! Ritam kretanja, krivulje na mjesecini i vrpčasta prosijavanja selotejpa jasno su vidljiva. Ali minimalna! To je kraljevstvo noći, gustoće mraka, rječitosti ne-djelanja. Kao što lebdjenje komada selotejpa samo naglašava utihnulo mirovanje cjelokupnog svijeta u kojem samo on lepeće, tako i tri horizontale obasjane mjesecom samo precizno opisuju gustoću mraka u kojem su se našle. Prostornost koju bi njihovo povezivanje i dijagonalni prodori mogli proizvesti strogo je ograničena i utopljena u tu istu materiju crnila koja ne prihvaća poznati koordinatni sustav. Tamo nema ni gore ni dolje, ni prije ni poslije.

the infinite, perhaps death is necessary for us to understand that we are alive. I remembered another Posavec's sequence, called A Sparrow's Circle, some twenty years ago, symbolizing precisely this, subsequently unearthed, circular movement of time. A prefigured knowledge. Which is the common touching point of these two sequences?

I know that both sequences were shot in Dužica, Posavec's place of birth, not far from Zagreb. He took many pictures there so this doesn't have to be the differentiating factor. Or does this circular time flow, the place itself, the sequential look indicate something connected, something that can only be captured indirectly but can be present? In the Sparrow's Circle six photographs show three differently directed movements: a woman walking along a path, a girl making a star and a sparrow flying in a circle. Thinking about the multidimensional space of the Sparrow's Circle, described in movements, it emphasizes a different type of the sequence Face Lit by Moonlight, now displayed in front of us. In comparison to the Sparrow it is almost two-dimensional, flattened by time and silenced. Denseness of the night has been photographed. The moonlight is here only to make the darkness visible. Dense and bright.

The scene is solemn. Theatrical! The rhythm of the movement, the curves in the moonlight and the stripy shimmering Sellotape are clearly visible. But negligible! This is the kingdom of the night, of the denseness of the dark, of the non-action eloquence. The way the floating piece of Sellotape only emphasizes the silenced stillness of the whole world in which only it by itself flutters, so the three horizontal lines, illuminated by moonlight, describe with precision only the density of the darkness they found themselves in.

The spatiality that their linking and diagonal penetrations could produce is strictly limited and sunk into the same substance of blackness which does not recognize the familiar co-ordinate system. There is no up or down there, nor before or after.

PLAZMA

Sjaj noći. Gustoća mraka. Tom sintagmom pokušavam opisati sadržaj dvadeset fotografija iz serije Lice obasjano mjesecom. Neprecizna je, previše slikovita. Ne želim govoriti o stupnju osvjetljenosti nekog prizora već o onome u što smo uronjeni. O onome što je svuda oko nas i u nama samima. Toliko sveprisutno da ga možemo uočiti jedino ako ga nema. Samo izostajanje nečega tako oniprezentnog može ukazati na njegovo postojanje. Kako snimiti zrak koji dišemo, kako snimiti fluid u kojem obitavamo?

Posavec je snimio drugovrsnost trenutka. Fluid kroz koji se svjetlost drugačije kreće. Ili je to samo moja svijest koja uronjena u drugi fluid poprima drugačiji oblik. Svijest postaje plazma jednaka onome što je ispunjava. Ispunjava je uvijek i jedino ono što joj je dohvatljivo. Zaista je puno toga o čemu ne umijemo misliti. Udisanjem nečeg drugog postajemo drugačiji. Mi jesmo ono što nas okružuje, mi jesmo ono u što smo uronjeni.

Nijedna od tih riječi ne opisuje situaciju dovoljno precizno jer pretpostavlja da postoji i nešto izvan i nešto prije. No, otišla sam predaleko opisujući narav plazmične materije mraka koju je Posavec zabilježio na svojoj seriji fotografija.

Ovoga mu je puta niz fotografija ili sekvenca trebala kako bi dokazao istinitost opaženog. Zaista, kada bi postojala samo jedna od ovih fotografija, kada bi bila izdvojena iz serije ona bi bila na nivou neobičnog prizora, romantičnog i privlačnog. Noć okupana mjesecom. Kako se multiplikacijom prizora s minimalnom promjenom učvrstila vizija svijeta utopljenog u mrak? Kako je principom ponavljanja s varijacijom Lice obasjano mjesecom postalo vidljivo?

PLAZMA

Brightness of the night. Density of the dark. With this syntagma I am trying to describe the content of the twenty photographs from the series Face Lit by Moonlight. It's inaccurate, it's too picturesque. I don't wish to discuss the degree of illumination of a scene but I want to talk about the issue we are immersed in. About what surrounds us and is inside each of us. It's so omnipresent that we can only notice it by its absence. Only the absence of something so ubiquitous can point towards its very existence. How does one shoot the air we breathe, or the fluid in which we dwell?

Posavec shot the distinctness of the moment. A fluid through which light moves differently. Or is it just my conscience which, immersed in another fluid, assumes a different shape. Consciousness becomes plasma that equals the very thing it completes it. It is made complete always and exclusively by what it can reach. There are really many things we don't know how to think about. By breathing in something different we ourselves become different. We are what surrounds us, we are what we are immersed in.

Not one of these words describes the situation precisely enough because it presupposes the existence of something exterior and something previous. Well, I went too far describing the nature of the plasmic substance of the darkness that Posavec recorded in his series of photographs.

This time he needed the row of photographs or a sequence to prove the truthfulness of what was being observed. Really, if there was just one image taken out of the series, it would be classified as an unusual scene, romantic and appealing. A night bathed in moonlight.

Varijacija je pokret trakice selotejpa obasjane mjesecom. Ona sama određuje sekvencu kao niz u vremenu. Istovremeno gibanje trakice, oblici koje ona preuzima druga je dimenzija te plazmatične tvari u koju je utopljen njegov prizor Lice. Da bismo detektirali fluid u kojem je prizor utopljen možemo promatrati gibanje svjetlosti. Prizor je statičan, inertan, ali ne zagušen. Dapače, ima u njemu kristalne bistrine. Radi se, dakle, o viskozitetu koji usporava pokret, ali ne smanjuje vidljivost. Mrak je gust, ali nije zamućen.

Posavec snima prizor svoga seoskog dvorišta koji se u vedroj travnoj noći oblikuje po njemu samome, odslikava njegovu nutrinu. Pitanje je zašto i kako se to događa? Je li to zaista ono što se čini? Da li je referent istinit? Da li nam je važno da je to zaista mjesecina u njegovom dvorištu ili je snimljeno ono što možemo očitati na fotografiji bez obzira na referenta? Ponavljanjem se koristi da pokaže nešto uistinu novo na poznatoj podlozi. Usmjereni trak svjetlosti osvjetljava horizontalnu plohu dvorišta, možda poklopac bunara i kosinu krova. Vertikale su tamne i blokiraju pogled. Zid kuće i bandera na koju je učvršćen vrpčasti dinamički element potpuno je neprozirna crnina. Pokret otkriva gustoću, usporava je, ekspresivan. Pozicija se u prostoru zadržava dugo, mijenja se sporo. Kao da smo uronjeni u eterično ulje. Udišemo ga. Strah se pomalo pretvara u užitek.

Marina Viculin

How did the vision of the world immersed in darkness reinforce itself by multiplying the scenes with minimal change? How did the Face Lit by Moonlight, with the concept of repetition with a slight variant, become visible?

The variant is the very movement of the strip of Sellotape lit by moonlight. It itself determines the sequence as a succession in time. The simultaneous movement of the strip and the forms it acquires is the second dimension of the plasmic matter in which the Faces scene has been immersed. To be able to detect the fluid in which the scene is immersed we can watch the movement of the light. The scene is static, inert but not stifled. To the contrary, there is crystal brightness in it. Therefore, we are talking about viscosity that slows the movement down, but does not reduce the visibility. The darkness is dense but not blurred.

Posavec shoots a scene in his village yard which, in a clear April night, takes his form, mirrors his inner self. The question is why and how is this happening? Is this really what it appears to be? Is the reference for real? Is it important that the moonlight is indeed in his yard or that what was shot can be read in a photograph regardless of the reference? He uses repetition to show something truly new on a familiar surface. A directed ray of light lights up a horizontal surface of the yard, perhaps a lid on a well and a downslope of a roof. The verticals are dark and block the view. The wall of the house and the pole, onto which a ribbon-like dynamic element is attached, are a totally opaque blackness. A movement reveals density, it dwindles, expressive. The position stays in the area for a long time, slowly changing. As if we were immersed in an ethereal oil. We inhale it. Fear is slowly turning into pleasure.

Marina Viculin

IVAN POSAVEC

Rođen je 1951. u Dužici pokraj Siska.

Godine 1969. dolazi na studij veterine u Zagreb, koji prekida 1974. kao apsolvent, da bi se posvetio fotografiji. Diplomira 1980. filmsko snimanje u klasi prof. Nikole Tanhofera na Akademiji za kazalište, film i televiziju u Zagrebu, a 1984. magistrira fotografiju kod prof. Dragoljuba Kažića na Akademiji primenjenih umetnosti u Beogradu.

Radove su mu otkupili Muzej suvremene umjetnosti i Muzej za umjetnost i obrt u Zagrebu te Muzej moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci. Dobitnik je nagrade «Tošo Dabac» 1992., a 2003. Nagrade grada Zagreba te još pedesetak drugih nagrada. S kolegom Mijom Vesovićem 1979. osniva grupu MO. Član je ULUPUH-a, a već trideset godina bavi se novinskom fotografijom.

IZLOŽBE

Samostalne izložbe (izbor)

- 2012. Akademija Moderna Zagreb : „Panorame“
- 2009. IVAN POSAVEC fotografije, Galerija Waldinger, Osijek
- 2008. Portreti, Galerija Krsto Hegedušić, Petrinja
- 2007. Panorame, Galerija Lang, Samobor
- 2006. Radnici, Galerija Prica, Samobor
- 2006. Pozdrav iz Dužice, Galerija Meandar medija, Zagreb
- 2005. Ivan Posavec, Galerija Klovićevi dvori – Kula Lotrščak, Zagreb
- 2004. Polaroidi, Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb
- 2003. POSAVEC fotografije, Galerija umjetnina, Split
- 2002. POSAVEC fotografije '71-'02, Galerija Klovićevi dvori, Zagreb
- 1994. Izložba ratne fotografije, Sveučilište, Klagenfurt, Austrija
- 1992. Tragovi rata - za slobodu, Galerija Nova, Zagreb (izložba je tijekom iste godine postavljana u Varaždinu, Poreču, Pazinu, Labinu, Rovinju, Allessandriji i Ridlingenu)
- 1991. Ivan Posavec, Galerija Spot, Zagreb
- 1988. Ivan Posavec, Galerija PM, Zagreb

IVAN POSAVEC

Born in Dužica by Sisak in 1951.

In 1969 he came to Zagreb to study veterine, which he quit in 1974 in his senior year in order to focus on photography. He graduated Cinematography in 1980, in the class of prof. Nikola Tanhofer at the Academy for Theater, Film and Television in Zagreb, and received a master's in photography in 1984, in the class of prof. Dragoljub Kažić at the Academy of Applied Arts in Belgrade.

His work has been bought by the Modern Art Museum and the Arts and Crafts Museum in Zagreb, and Modern and Contemporary Art Museum in Rijeka. In 1992 he won the “Tošo Dabac” award, and in 2003, he won the City of Zagreb Award, as well as fifty other awards. In 1979 he founded the MO group with his colleague Mijo Vesović. He is the member of ULUPUH, and has been working in journalist photography for over thirty years.

EXHIBITIONS

Solo exhibitions (selection)

- 2012. Moderna Zagreb Academy: „Panoramas“
- 2009. IVAN POSAVEC fotografije, Galerija Waldinger, Osijek
- 2008. Portreti, Galerija Krsto Hegedušić, Petrinja
- 2007. Panorame, Galerija Lang, Samobor
- 2006. Radnici, Galerija Prica, Samobor
- 2006. Pozdrav iz Dužice, Galerija Meandar medija, Zagreb
- 2005. Ivan Posavec, Galerija Klovićevi dvori – Kula Lotrščak, Zagreb
- 2004. Polaroidi, Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb
- 2003. POSAVEC fotografije, Galerija umjetnina, Split
- 2002. POSAVEC fotografije '71-'02, Galerija Klovićevi dvori, Zagreb
- 1994. Izložba ratne fotografije, Sveučilište, Klagenfurt, Austrija
- 1992. Tragovi rata - za slobodu, Galerija Nova, Zagreb (izložba je tijekom iste godine postavljana u Varaždinu, Poreču, Pazinu, Labinu, Rovinju, Allessandriji i Ridlingenu)
- 1991. Ivan Posavec, Galerija Spot, Zagreb
- 1988. Ivan Posavec, Galerija PM, Zagreb

- 1987. Ivan Posavec, Galerija Re, Labin
- 1986. Ivan Posavec, Dom kulture, Novo Mesto, Slovenija
- 1985. POSAVEC, CEFFT Galerije grada Zagreba, Zagreb
- 1984. POSAVEC, Floating Gallery, Winnipeg, Kanada
- 1980. Ivan Posavec, Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb
- 1976. Ivan Posavec, Tehnički muzej, Zagreb / Galerija Foto saveza Jugoslavije, Beograd

Grupne izložbe (izbor)

- 2013. Camera Austria : Nulta točka značenja
- 2012. Muzej Normandije Caen : Suvremena hrvatska fotografija
- 2012. MSU Istra – Galerija Antun Motika Pula
- 2011. Umjetnički paviljon : Nulta točka značenja
- 2011. Klovićevi dvori : Snap shot: „Grad”
- 2007. Volimo li gledati druge ljude, Umjetnički paviljon, Zagreb
- 2006. Retorika praznine na fotografijama iz zbirke MMSU, MMSU, Rijeka
- 2006. Skriveno blago Muzeja za umjetnost i obrt, MUO, Zagreb
- 2005. Preko 7 mora i 7 gora, Hrvatska fotografija'05, Umjetnički paviljon, Zagreb
- 2005. Pejzaž u suvremenoj likovnoj umjetnosti i kulturi između fetiša i ideologije, 34. Splitski salon, Split
- 2004. The Balkans - a crossroad to the future, Arte Fiera Bologna
- 2003. Krv i med budućnost je na Balkanu, Klosterneuburg, Sammlung Essl, Beč, Austrija
- 1993. Hrvatska fotografija od tisuću devetsto pedesete do danas, MSU, Zagreb
- 1992. DANAS desetljeće naslovne stranice, ULUPUH, Zagreb
- 1989. Contemporary Yugoslav photography, Cornell University, Ithaca, SAD
- 1988. 5. triennale jugoslovenske fotografije, Cankarjev dom, Ljubljana, Slovenia
- 1985. Some aspects of Yugoslav contemporary photography, Open Eye Gallery, Liverpool
- 1983. Aspekte der zeitgenoessischen jugoslawischen Fotografie, Fotogalerie im forum stadtpark, Graz, Austrija

- 1987. Ivan Posavec, Galerija Re, Labin
- 1986. Ivan Posavec, Dom kulture, Novo Mesto, Slovenija
- 1985. POSAVEC, CEFFT Galerije grada Zagreba, Zagreb
- 1984. POSAVEC, Floating Gallery, Winnipeg, Kanada
- 1980. Ivan Posavec, Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb
- 1976. Ivan Posavec, Tehnički muzej, Zagreb / Galerija Foto saveza Jugoslavije, Beograd

Group exhibitions (selection)

- 2013. Camera Austria : Zero point of meaning
- 2012. Normandije Caen Museum : Modern Croatian photography
- 2012. MSU Istra – Antun Motika galery, Pula
- 2011. Art Pavilion : Zero point of meaning
- 2011. Klovićevi dvori : Snap shot: „Grad”
- 2007. Volimo li gledati druge ljude, Umjetnički paviljon, Zagreb
- 2006. Retorika praznine na fotografijama iz zbirke MMSU, MMSU, Rijeka
- 2006. Skriveno blago Muzeja za umjetnost i obrt, MUO, Zagreb
- 2005. Preko 7 mora i 7 gora, Hrvatska fotografija'05, Umjetnički paviljon, Zagreb
- 2005. Pejzaž u suvremenoj likovnoj umjetnosti i kulturi između fetiša i ideologije, 34. Splitski salon, Split
- 2004. The Balkans - a crossroad to the future, Arte Fiera Bologna
- 2003. Krv i med budućnost je na Balkanu, Klosterneuburg, Sammlung Essl, Beč, Austrija
- 1993. Hrvatska fotografija od tisuću devetsto pedesete do danas, MSU, Zagreb
- 1992. DANAS desetljeće naslovne stranice, ULUPUH, Zagreb
- 1989. Contemporary Yugoslav photography, Cornell University, Ithaca, SAD
- 1988. 5. triennale jugoslovenske fotografije, Cankarjev dom, Ljubljana, Slovenia
- 1985. Some aspects of Yugoslav contemporary photography, Open Eye Gallery, Liverpool
- 1983. Aspekte der zeitgenoessischen jugoslawischen Fotografie, Fotogalerie im forum stadtpark, Graz, Austrija

IMPRESSUM

Predgovor/ Foreword: Marina Viculin

Prijevod/Translation: Helena Srakočić

Nakladnik/Publisher: CVU Batana

Za nakladnika /Fort the publisher : Mladen Boljkovac

Oblikovanje i prijelom/Design and layout: Astoria dizajn studio Rijeka

Tisak/Print : Art studio Azinović, Zagreb

Pokrovitelji / Sponsors: B-nula studio, Epson, CVU Batana, TZ grada Rovinja , Rovinj Photodays 2013.

ISBN :

Izrada fotografija za izložbu/Exhibition photographs print: B-nula studio, Zagreb

ZAHVALA / THANKS TO

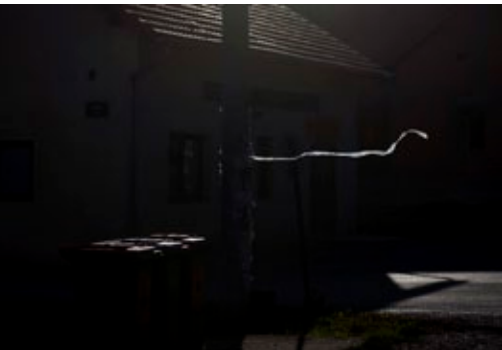
C.V.U. Batana, Rovinj

TURISTIČKA ZAJEDNICA ROVINJ
COMUNITÀ TURISTICA DI ROVINJO

GRAD ROVINJ
CITTÀ DI ROVINJO

C.V.U. Batana, Rovinj

